

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/3/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

32/2016. számú (II. 25.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos¹** (2016. január 4-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2016. február 25-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. január 4-én, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. december 12-én ismeretlen tettesek megrongálták a házát. A testvérével tartózkodott a lakásban, M. A. J. utca 50. szám alatt, amikor ismeretlen tettesek – tehát nem egy személy – az ablakát erősen verték, majd egyre erősebben ismételték. A panaszos azonnal hívta a segélyhívó számot, amelyről kapcsolták a B. Rendőrkapitányságot. A panaszos a hívás során részletesen elmondta az észlelt és hallott körülményeket. Úgy tették le a telefont, hogy a rendőrkapitányság azonnal értesíti az illetékességgel rendelkező M. Rendőrkapitányságot és a járőrök kimennek. Ekkor a panaszos megnyugodva várta a rendőrök kiérkezését, miközben a lakásból ki sem tette a lábát sem a testvére, sem pedig ő, hiszen nagyon félték. A m-i rendőrök ezt követően rejtett, tehát számára vissza nem kereshető számról hívták fel és közölték a körülmények előadását

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

követően, hogy nem fognak kimenni a bejelentés helyszínére, menjen ki a házból a panaszos a testvérével és küldje el onnan az idegen elkövetőket.

A panaszos előadta, hogy nagyon meg volt ijedve és emiatt először nem is akart kimenni, de végül a rendőr rávette, hogy menjen ki. Még ekkor is hallotta az idegeneket, majd a testvére ijedtében elordította magát, mire az ismeretlen személyek elmentek, de egész este azon rettegetek, hogy visszamennek.

Erre figyelemmel a panaszos nem ért egyet a M. Rendőrkapitánysággal telefonon keresztül közölt okfejtésével. A bejelentést, amely alapján annak alapos gyanúja, hogy a testvére és az ő biztonsága, akár testi épsége veszélyben van, egyértelműen megállapítást nyert; azonban ennek ellenére a nyomozás megindítására jogosult rendőri szerv még a legminimálisabb szinten sem győződött meg erről, illetve ennek ellenkezőjéről. A panaszost, mint állampolgárt és a testvérét is cserben hagyták, intézkedési kötelezettségüket megszegték. Ezzel pedig a rendőrség megsértette a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben (továbbiakban: Rtv.) foglalt célokat, rendelkezéseket, nevezetesen a 92. § (1) bekezdésében foglaltakat.

A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátotta az egyes telefonos segélyhívások információit. A panaszos a nevéen lévő +3620/... telefonszámról 2015. december 12-én, 23 óra 30 perc körüli időben indított hívást, amely során kapcsolták a B. Majd, ugyanezen napon 23 óra 45 perc körüli időben a mobiljára érkezett a M. Rendőrkapitányságról hívás, hogy nem kívánnak kimenni, a testi épségükről meggyőződni.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Megyei Rendőr-főkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2016. január 26-án készítette el a sérelmezett rendőri intézkedés vonatkozásában, kifejezett a Testület megkeresésében foglaltakra tekintettel az átiratát, amelyből az alábbiak derülnek ki.

A Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjába (továbbiakban: TIK) 2015. december 12-én, 23 óra 42 perckor a Hívásfogadó Központból (továbbiakban: HIK) SOS számra hívás érkezett, amelyet M. Z. r. szds. TIK főügyeletes vett át. A hívó személy a panaszos volt, aki elmondta, hogy a testvérével együtt B-ről érkeztek M. A. J. utca 50. szám alatt található lakásba. Megérkezésüket követően a lakás ablakát „megverték”, amelynek következtében megijedtek. „Beszölt” egy férfihang, de nem hallottak semmit, csak hogy engedjék őt be, vagy valami ilyesmit. Ezután 10 percig csend volt és utána megint megverték az ablakot. A panaszos és a húga kimentek. Nagyon féltek. A panaszos elmondta, hogy a telefonhívás ideje alatt „kint állnak a verandán, kívül mentek az ajtón” kimentek és nem szólt senki hozzájuk. Majd megismételte, hogy nagyon félnek. Ezt követően M. Z. r. szdsz. TIK főügyeletes pontosította a panaszos tartózkodási helyét és közölte vele, hogy jelenleg nem tartózkodik M-án rendőr, egy kicsit távolabbról M-ről fognak menni a kollégák, ezért egy kis türelmet kért a bejelentőtől. Ezt követően – a csatolt rendőri jelentések és a csatolt adatlap alapján – M. Z. r. szds. átadta az intézkedést Sz. T. r. zls. TIK ügyeletes részére.

A TIK adatlap szerint Sz. T. r. zls. 2015. december 12-én, 23 óra 45 perckor kiadta a riasztást a M. Rendőrkapitányság munkatársai részére, majd az érintetteket 23 óra 51 perckor visszafordította.

Az ügyvel kapcsolatban a beszerezett dokumentumok alapján megállapíthat, hogy a M. Rendőrkapitányságon G. L. c. r. ftzls. volt a szolgálatirányító parancsnok, aki jelezte a TIK részére, hogy 2015. december 12-én, 22 óra 37 perckor kivonul a közterületre, tehát az adott időpontban nem tartózkodott a M. Rendőrkapitányság épületében és nem beszélhetett a panaszossal.

A kivizsgálás alkalmával a TIK beosztottjai, M. Z. r. szds. és Sz. T. r. zls. jelentést készített. M. Z. r. szds. főügyeletes emlékezete szerint Sz. T. r. zls. két alkalommal is visszahívta telefonon a panaszost, még a járőrök visszafordítása előtt. Sz. T. r. zls. csak a telefonbeszélgetésről írt a rendőri jelentésben. Ennek alapján jelentette azt, hogy visszahívta a bejelentőt (panaszost) annak érdekében, hogy tájékozódjon a kialakult helyzetről a veszélyhelyzet, esetleges megkülönböztető jelzés használata miatt. Ekkor úgy ítélte meg a rendőr a panaszossal folytatott beszélgetés során, annak hangja alapján, hogy a bejelentő már megnyugodott, amelyet közölt is. Leírja a rendőr továbbá, hogy megegyeztek abban, hogy ha újra kopogna valaki az este folyamán, akkor az érintett ismételt bejelentést tesz. Továbbá bejelentés a fentebbi lakcímről nem érkezett a rendőrség részére.

A kapitányságvezető arról is tájékoztatta a Testületet, hogy nem rendelkeznek rögzített hanganyaggal a telefonbeszélgetésről.

Nem rendelkeznek adattal továbbá arra vonatkozóan sem, hogy a panaszos több esetben is telefonált volna segélyhívás céljából a Megyei Rendőr-főkapitányságra, amelyet egyébként megtagadtak volna neki. A panaszos panaszával összefüggésben csak két telefonbeszélgetésről tesz említést, amelynek időpontját is meghatározza.

Sz. T. r. zls. TIK ügyeletes a jelentésében leírta, hogy a TIK részére további bejelentés nem érkezett M. A. J. utca 50. szám alatti lakcímről.

A kivizsgálás során megállapították, hogy a telefonhívások rögzített hangfelvételeit 2015. december 12-én, 23 óra 42 perctől 2014. december 13-án 5 óráig, azonban a panaszos által ismételt tett segélyhívást nem rögzítette a rendszer.

A panaszos által tett bejelentésről, a 2015. december 12-én, 23 óra 42 perckor rögzített hangfelvétel másolatát CD lemezen mellékelten megküldte a kapitányságvezető, a fentiekben említetteknek megfelelően más hanganyaggal nem rendelkeznek az ügyvel összefüggésben.

A kapitányságvezető mellékelten megküldte az ügyben keletkezett rendőri jelentéseket, valamint a TIK adatlap egy példányát. A Megyei Rendőr-főkapitányság TIK osztályvezetője, főügyeletes és ügyeletes által készített jelentés alapján, a MRFK rendészeti rendőrfőkapitány-helyettese Sz. T. r. zls. esetében szakszerűtlennek ítélte az intézkedést, azért a szolgálatteljesítésre vonatkozó kötelezettség vétkes megszegése fegyelemsértés megalapozott gyanúja miatt fegyelmi eljárás elrendelését javasolta, amelyet a kapitányságvezető jóváhagyott. Ezen kívül pedig a Megyei Rendőr-főkapitányság TIK

állományának vonatkozásában az eset oktatás keretében történő feldolgozását rendelte el a parancsnok.

2) A M. Rendőrkapitányság megbízott kapitányságvezetője 2016. január 20-án átiratában arról tájékoztatta a Megyei Rendőr-főkapitányság parancsnokát, hogy a RZS Neo ügykezelési adatait ellenőrizték, a panaszos 2015. december 12-én tett bejelentésével kapcsolatosan dokumentációt nem találtak, amely arra utalna, hogy a M. Rendőrkapitányság munkatársai intézkedtek volna a bejelentéssel kapcsolatosan.

Az ügyeleti eseménynapló adatai szerint 2015. december 12-én, 20 órától G. L. c. r. ftzls. volt a szolgálatirányító parancsnok. Az ügyeleti küldési napló adatai szerint 2015. december 12-én, 23 óra 42 perckor a panaszos a 112-es segélyhívószámra tett bejelentést, hogy a M. A. J. utca 50. szám alatt verik az ablakát. A bejelentést Sz. T. r. zls. vette. Ellenőrizték a rögzített telefonbeszélgetéseket. 2015. december 12-én, 22 óra 37 perckor G. L. c. r. ftzls. jelentette a TIK részére, hogy kivonul közterületre. December 13-án 0 óra 7 perckor hívásjelzés nem hallható; beszélgetést nem tartalmaz a hanganyag. A panaszossal kapcsolatosan hanganyag nem található a rögzítőn.

További információval nem rendelkeznek a panaszos panaszával kapcsolatban.

3) B. Gy. c. r. ftzls. a M. Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnoka 2016. január 20-án kelt jelentésében előadta, hogy 2015. december 12-én a szolgálatban lévő állomány az alábbiak szerint alakult:

- G. L. c. r. ftzls. szolgálatirányító parancsnok 8 óra és 20 óra között;
- T. A. r. zls. és M. B. r. törm. M. területén 18 óra és 6 óra között;
- B. J. r. ftörm. B. területén 18 óra és 6 óra között;
- K. A. r. ftörm. és K. T. r. ftörm. Mezőhegyes területén 18 óra és 6 óra között;
- Medgyesegyháza, Kevermes és KMB területen nem volt közterületi szolgálat.

G. L. c. r. ftzls. 2015. december 12-én, 22 óra 37 perckor jelentette a Megyei Rendőr-főkapitányság TIK ügyeletesének Sz. T. r. zls.-nak, hogy közterületi szolgálatra kivonul, majd 2015. december 13-án, 0 óra 7 perckor visszaérkezett a rendőrkapitányság épületébe.

A panaszos által tett bejelentéssel kapcsolatban rögzített telefonbeszélgetés nem történt.

4) A M. Rendőrkapitányság becsatolta az ügyeleti eseménynaplót, amely szerint 2015. december 12-én 19 óra 30 perctől december 13-án 7 óra 30 percig a Megyei Rendőr-főkapitányság részéről nyolc rendőr látott el ügyeletet, a M. Rendőrkapitányságról pedig G. L. r. ftzls. 2015. december 12-én 20 órától december 13-án 8 óráig.

A napló tartalmazza, hogy a fentebb meghatározott napon nem történt esemény.

5) Az ügyeleti küldési naplóban rögzítették, hogy a panaszos a beadványában megadott mobiltelefonszámon, 2015. december 12-én, 23 óra 42 perckor, a 112-es segélyhívó útján tett bejelentést, amelyet Sz. T. r. zls. fogadott. A helyszínre küldés ideje 23 óra 45 perc. Az ügyet

jogi felvilágosítással zárta az ügyeletes rendőr. A panaszos bejelentésében előadta, hogy M. A. J. utca 50. szám alatt verik az ablakát.

6) A Testület rendelkezésére bocsátott küldés leírása nevű dokumentum tartalmazza, hogy a panaszos mobiltelefonjáról tett bejelentést, 112-es segélyhívón keresztül 2015. december 12-én 23 óra 45 perckor, amely során előadta, hogy a fentebbi lakcímen valakik verik az ablakát. A hívást Sz. T. r. zls. rögzítette. Életveszély nincs. A prioritás sürgős. A kezelési módnál a beavatkozás szerepel. A rendőr jogi felvilágosítást nyújtott a panaszosnak.

A küldés leírása a bejelentés szövege mezőnél tartalmazza, hogy verik a bejelentő ablakát; folyamatban van az eset; SOS számra kapcsolva; rendőri intézkedést kérnek.

Erre figyelemmel 23 óra 45 perckor riasztás történt, amelyet ugyanakkor nyugtáztak és szintén 23 óra 45 perckor indultak el a helyszínre, azonban 23 óra 51 perckor került sor a visszafordításra.

7) A Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság TIK osztályvezetője 2016. január 25-én készítette el a Testület megkeresésére reagálva, a sérelmezett mulasztás vonatkozásában a jelentését.

2015. december 12-én, 23 óra 42 perckor a panaszos tett bejelentést a 112-es segélyhívó számra arról, hogy valaki „veri” az ablakát, rendőri intézkedést kér. A HIK azonnal az ún. „SOS” számra kapcsolta a bejelentőt, amely a TIK minden egyes munkapultján egy időben jelentkezik, mint hívás.

A bejelentővel (panaszossal) először M. Z. r. szds. főügyeletes beszélt. Röviden megkérdezte, hogy mi történt és azzal fejezte be a beszélgetést, hogy egy másik településről rendőri egységet fog küldeni. M. r. szds. a B. Rendőrkapitányság illetékességi területéért felelős tevékenységirányító, ezért a feladatot átadta Sz. T. c. r. zls.-nak, aki a Gy.-M. Rendőrkapitányságok illetékességi területén tevékenykedő közterületi állományt irányította.

Sz. c. r. zls. megnyitotta a HIK-ből érkezett adatlapot, majd kiválasztotta a küldendő egységet. Mielőtt a küldést a rádiórendszeren keresztül kiadta volna, visszahívta a bejelentőt, hogy tájékozódjon a kialakult helyzetről, a távol lévő egység részére indokolt-e kiadni a megkülönböztető jelzés használatára vonatkozó utasítást. A bejelentővel történt konzultáció során az derült ki a rendőr számára, hogy az idős hölgy annyira megijedt attól, hogy valaki megkopogtatta a redőnyt, hogy igazán nem is merete megnézni, hogy ki az. Az ügyeletes kérésére tekintett ki, de nem látott ott senkit. A tevékenységirányító ügyeletes a beszélgetésből azt állapította meg, hogy nem merült fel sem szabálysértés, sem bűncselekmény gyanúja, a panaszos nincs veszélyben. Sz. c. r. zls. közölte a panaszossal, hogy nincs ok a rendőri intézkedésre, viszont amennyiben megismétlődne az előző eset, azonnal hívja a segélyhívó számot. Az adatlapon a küldést megszüntette a „visszafordítás” rögzítésével.

M. Z. r. szds. közvetlenül Sz. T. c. r. zls. mögött ült az irányító teremben. Jelentésében úgy nyilatkozott, hogy Sz. c. r. zls. kétszer is visszahívta a panaszost, hogy egyeztessen vele, amely megegyezik a panaszos által elmondottakkal, viszont Sz. c. r. zls. erre már nem emlékezett.

Az osztályvezető arról is tájékoztatta a Testületet, hogy a bejelentéssel kapcsolatosan hanganyag a rendelkezésre áll, de a panaszossal folytatott további beszélgetések a rendszerben nem voltak megtalálhatók.

A fentiek alapján az osztályvezető megállapította, hogy Sz. T. c. r. zls. a tudomására jutott adatok alapján megkezdte a rendőri intézkedést, de további információk beszerzése céljából felhívta a bejelentőt (panaszost); állításuk szerint többször is. Ez azt erősíti, hogy meg kívánt győződni arról, hogy fennáll-e az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt intézkedési kötelezettség, illetve hogy valós veszélyben van-e a panaszos és, hogy az egységeknek milyen gyorsan kell a helyszínre menniük.

Mivel a bejelentő és az intézkedő közötti telefonbeszélgetés hanganyag nem áll rendelkezésre, így csak a bejelentésből, a panaszos által előterjesztett indítványból, a rendőrök jelentéseiből, valamint a bejelentés hanganyagából lehet kiindulni. A panaszos az indítványában azt állítja, hogy megrongálták a házát, amelyet egyébként a bejelentés hanganyaga nem támaszt alá, hiszen a panaszos ilyen tartalmú bejelentést nem tett. Mivel az intézkedő rendőr többször is felhívta a panaszost, mint bejelentőt, így ez azt támasztja alá, hogy mindenképpen meg kívánt győződni arról, hogy jogsértés, vagy valós veszély fennáll-e, így a döntését megalapozottan kívánta meghozni. A bejelentés tartalmából egyértelműen nem állapítható meg jogsértés. Faluhelyen általános szokás, hogy ahol nincs csengő, az ablakon zörgetnek be. A hanganyagban erre utalás is van, hiszen a zörgető személy kérte, hogy engedjék be, de az illető és a bejelentő között nem jött létre kommunikáció, így nem állapítható meg, hogy az illető ki volt és mi volt a szándéka, viszont szabálysértésre, vagy bűncselekményre utalás nem történt. A panaszos újabb bejelentést nem tett, amely azt látszik erősíteni, hogy amitől korábban megijedtek, az a körülmény megszűnt, valós fenyegetettség nem volt.

Az osztályvezető felhívta Sz. T. c. r. zls. figyelmét, hogy ezen intézkedése nem felel meg a rendőrségről kialakítani kívánt kép, a közösségi rendőr, a segítő szándékú rendőri intézkedés követelményeinek. Az állampolgárok által a rendőrségbe vetett bizalom azon alapul, hogy a rendőrséghez segítségért forduló személy biztos lehet abban, hogy a rendőr megnyugtatóan oldja meg a kialakult helyzetet. Így erre figyelemmel az osztályvezető fegyelmi eljárás megindítását javasolta.

A panaszos az alábbi tartalommal tett bejelentést: *„Jó estét kívánok, XY panaszos vagyok, M. A. J. utca 50-ből, kb. 10 perccel ezelőtt megverték az ablakot. Ketten jöttünk haza a húgossal B-ről, a szüleim meghaltak, nem lakik itt senki, ketten jöttünk haza és most éjszaka megverték az ablakot. Beszölt egy férfi hang, de nem hallottunk semmit, csak, hogy engedjük be, valami ilyesmit. 10 percig nyugalom volt, de nagyon félünk, most mint hogyha beszélgetés lenne az ablak alatt. Megint megverték az ablakot, most kijöttünk a húgossal és nem szól senki. Nagyon félünk.”*

A bejelentő (panaszos) kérte a rendőri intézkedést az A. J. utca 50. szám alá.

A visszahívás nem a rendőrkapitányságról történt, hanem a Megyei Rendőr-főkapitányság TIK-ből, amely vezetékes vonal nem küldi a számot a hívott felé. A beszélgetés végén közölte a rendőr, hogy nem indokolt a rendőri intézkedés, nem fog rendőrt küldeni. Az intézkedő

rendőr állítása szerint arra kérte meg a panaszost, hogy nézze meg, hogy van-e ott valaki, aki erre azt válaszolta, hogy nem lát ott senkit. A rendőr azt a közlést tette, hogy amennyiben megismétlődik a korábbi kopogás, hívja őket.

A bejelentős egy esetben kérte a rendőri intézkedést; erre válaszolta azt az ügyeletes, hogy azt nem látja indokoltnak. A bejelentő által elmondottak nem támasztották alá, hogy fennáll az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt intézkedési kötelezettség.

8) A Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság TIK főügyelete 2016. január 25-én jelentette, hogy 2015. december 12-én 19 óra 30 perctől, december 13-án 8 óráig látott el ügyeleti szolgálatot a B. Rendőrkapitányság illetékességi területe vonatkozásában.

A szolgálata teljesítése során, 23 óra 42 perckor a HIK-ból a 20-33 SOS számra hívás érkezett, amelyet ő vett át. A hívó a panaszos volt, aki arról tett bejelentést, hogy az ablakán kopogtatnak. A rendőr emlékezete szerint közölte a panaszossal, hogy rendőr fog a helyszínre vonulni a bejelentésével kapcsolatban, majd a bejelentés tényéről szóban tájékoztatta Sz. T. r. zls-t, aki az illetékes terület irányítását látta el. Ezt követően a HIK-ból megérkezett az adatlap, a panaszos bejelentéséről, amelyet Sz. T. r. zls. át is vett. Ezt követően a rendőr emlékezete szerint Sz. T. r. zls. két alkalommal, egyeztetés céljából visszahívta a panaszost. A telefonbeszélgetés tartalmára, hogy pontosan mi hangzott el, nem emlékszik. Az adatlap lezárását követően a részére Sz. T. r. zls. azt a tájékoztatást adta, hogy nem küldött a bejelentés helyszínére rendőri egységet. A fenti esettel kapcsolatban mást nem tudott elmondani.

9) Sz. T. r. zls. a Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság TIK ügyelete 2016. január 25-én jelentette, hogy 2015. december 12-én, 19 óra 30 perctől 8 óráig látott el ügyeleti szolgálatot a Gy. Rendőrkapitányság és a M. Rendőrkapitányság illetékességi területén.

A szolgálata során, 23 óra 42 perckor telefonos bejelentés érkezett, amelyet a HIK SOS számon kapcsolt hozzájuk, a 20-33.as számon. Ekkor M. Z. r. szds. vette fel a telefont, akinek a panaszos tett bejelentést, hogy valaki veri az ablakot. A rendőr kolléga megbeszélte, hogy helyben nincs járőr és M-ről fog járőrt küldeni. Ezek után M. százados közölte vele a bejelentést, majd visszahívta Sz. T. r. zls. a panaszost, hogy megkérdezze, hogy mekkora a veszélyhelyzet, az esetleges megkülönböztető jelzés használata miatt. A panaszos közölte, hogy abban a pillanatban semmilyen veszélyhelyzet nem áll fenn és a redőnyök is le vannak húzva; nem látta, hogy ki kopogott az ablakon. Ezek után rendőri kérésére a panaszos felhúzta a redőnyt és közölte, hogy senkit sem lát a ház előtti szakaszon. Ekkor hallotta Sz. T. r. zls. a panaszos hangján, hogy megnyugodott, amelyet közölt is vele. Ezek után abban egyeztek meg, hogy ha újra kopogna valaki az este folyamán, akkor ismét bejelentést tesz, amely nem következett be. A rendőrséghez további bejelentés nem érkezett erről a címről.

10) A Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat részéről T. J. r. alezredes, kiemelt főellenőr 2016. január 26-án hivatalos feljegyzés formájában rögzítette, hogy a panaszos Testülethez benyújtott rendőri intézkedés elleni panaszával összefüggésben meghallgatta a Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztályán, a Megyei Rendőr-főkapitányság vonatkozásában rögzített telefonbeszélgetések hangfelvételeit 2015. december 12-én 23 óra 42 perctől december 13-án 5 óráig. Az említett időpontban, 2015. december 12-én, 23 óra 42 perckor a panaszos telefonon történt bejelentéséről rögzített

hangfelvételt a rendszer. 2015. december 12-én, 23 óra 43 perctől 2015. december 13-én 5 óráig a panaszos ismételt bejelentéséről segélyhívás nem volt a rögzített hangfelvételeket között.

11) A rendőrség egy darab, összesen 1 perc 45 másodperc hosszúságú hangfelvételt bocsátott a Testület rendelkezésére, amelyen az alábbi párbeszéd hallható.

Rendőrség: Rendőrkapitányság B.!

Panaszos: Halló! Jó napot kívánok X... vagy Jó estét kívánok! XY (panaszos) vagyok. M. A. J. 50-ből. Óóó, kb. 10 perccel ezelőtt megverték az ablakot. Ketten jöttünk haza a hűgömmal B-ről. Én, a szüleim meghaltak, nem lakik itt senki. Ketten jöttünk haza és most éjszaka megverték az ablakot. Beszölt, egy, egy férfihang. Óóó, de nem hallattunk semmit, csak hogy engedjük be... valami ilyesmit. És 10 percig nyugalom volt, de nagyon félünk. És most mintha beszélgetés lenne az ablak alatt. Megint megverték az ablakot! Most kijöttünk a hűgömmal és nem szólt senki. Nagyon félünk.

Rendőrség: És mi a cím?

Panaszos: Óóó, M. A. J. 50.

Rendőrség: Jó. M...?

Panaszos: Idősebbek vagyunk, és hát nagyon félünk. Most itt állunk kint a verandán, most kiszóltunk a, óóó...kívül mentünk az ajtón.

Rendőrség: Legyen szíves nekem megmondani a nevét még egyszer.

Panaszos: XY (panaszos). M. A. J. 50.

Rendőrség: Jó.

Panaszos: És itt van valaki a ház előtt és most már... és kijöttünk és nem szól senki, de ott vannak.

Rendőrség: M-án nincs rendőr, úgyhogy távolabbról fog menni, úgyhogy egy kis türelmet kérnénk. K-ról fognak menni a kollegák.

Panaszos: Jó, jó. Köszönöm.

Rendőrség: Viszont hallásra.

Panaszos: Viszonthallás'.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a telefonos bejelentése hatására a rendőrség annak ellenére nem jelent meg a bejelentés helyszínén, hogy azt neki kifejezetten megígérték, így a rendőrség jelen, a panaszos álláspontja szerint, a sérelmére mulasztást követett el.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszos kifogásával kapcsolatban az alábbi megállapításokat tette.

A panaszos beadványában előadta, hogy a saját tulajdonában álló mobiltelefonszámról kezdeményezett hívást a 112-es segélyhívón keresztül, 2015. december 12-án 23 óra 30 perckor, amikor is kapcsolták neki a B. Rendőrkapitányságot. A panaszos a telefonbeszélgetés alkalmával közölte, hogy a hűgával B-ről érkeztek vissza a M. A. J. utca 50. szám alatti ingatlanba, amikor is ismeretlen személyek többször, ismétlődő jelleggel verték az ingatlan ablakát. A beszélgetés során elmondta, hogy nagyon félnek és rendőri intézkedést kér a helyszínre. A B. Rendőrkapitányság azt a tájékoztatást adta a panaszosnak, hogy ki fognak menni a rendőr kollégák a helyszínre, hiszen azonnal értesíti a M. Rendőrkapitányságot. A panaszos és testvére ekkor megnyugodtak és várták a helyszínre kikerülő rendőröket, azonban az ingatlanból nem mentek ki. 23 óra 45 perckor a panaszost visszahívta a M. Rendőrkapitányságtól egy rendőr, hogy nem fognak kimenni a kollégák a helyszínre. Ellenben a rendőr arra kérte a panaszost és a testvérét, hogy menjenek ki a házból és küldje el onnan az idegen személyeket. A panaszos ennek kapcsán előadta, hogy nagyon meg volt ijedve és emiatt először nem is akart kimenni, de végül a rendőr rávette, hogy menjen ki. Még ekkor is hallotta az idegeneket, majd a testvére ijedtében elordította magát, mire az ismeretlen személyek elmentek, de egész este azon rettegetek, hogy visszamennek.

A rendőrség tulajdonképpen a panaszos által előadott történeti tényállási elemekkel megegyező tájékoztatást nyújtott a Testület megkeresésére. Az előjárók minden esetben vétkes kötelezettségzegést állapítottak meg a M. Rendőrkapitányságon ügyeletesi szolgálatot ellátó rendőr vonatkozásában, amelyre tekintettel jelenleg fegyelmi eljárás folyik a rendőrrel szemben. A rendőrség arról is informálta a Testületet, hogy a rendőr által elkövetett kötelezettségzegés tananyag is lesz, amelyet oktatás keretén belül fognak ismertetni a rendőrökkel. A rendőrség tényelőadása szerint a panaszos bejelentését a Megyei Rendőr-főkapitányság TIK 2015. december 12-én 23 óra 42 perckor fogadta, amelyet ún. „SOS” számra vettek, majd a bejelentésről készült adatlapokat továbbították a M. Rendőrkapitányságra, ahol a mulasztást elkövető rendőr 23 óra 45 perckor adott ki riasztást, majd 23 óra 51 perckor a helyszínre küldött egységeket visszafordította. Ezen hívás előtt a rendőr kétszer hívta vissza a panaszost arra hivatkozással, hogy meggyőződjön arról, hogy mennyiben való a bejelentés, fennáll-e veszélyhelyzet, így erre figyelemmel indokolt-e megkülönböztető jelzéssel a helyszínre küldeni az intézkedőket. Figyelemmel arra, hogy az ügyeletes rendőr úgy állapította meg, hogy nem áll fenn veszélyhelyzet és a panaszos hangjának tónusa is egyre higgadtabb lett, ezért az egységeket visszahívta és a panaszost megkérte, hogy győződjön meg arról, hogy kik kopogtatnak, a helyszínen vannak-e és miért. A rendőr azt is előadta a becsatolt dokumentumokban, hogy faluhelyen, amennyiben a csengő nem működik, akkor bevett szokás az, hogy az ablakot megkopogtatják azért, hogy ajtót nyissanak a látogatóknak.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bekezdése értelmében a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A (2) bekezdés szerint a rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Végezetül a hivatkozott jogszabályhely (3) bekezdése előírja, hogy ha szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.

A Szolgálati Szabályzat a fentebbi szabályokat a szabálysértések elkövetésére vonatkozó gyanú esetén követendő intézkedési kötelezettségre vonatkozó rendelkezésekkel egészíti ki. A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdés szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz. A (2) bekezdés alapján a szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására. A (3) bekezdés szerint a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és – amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele – rendelkezik a tevékenység ellátásához, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

Mind a panaszos, mind pedig a rendőrség azonos tartalmú tájékoztatást nyújtott a Testületnek atekintetben, hogy ismeretlen személyek tartózkodnak a panaszos ingatlan területén és a lakóház ablakát kopogtatják. Valamiféle beszédet hallott a testvérevel együtt, de annak tartalma pontosan nem volt kivehető; valami olyasmit mondtak, hogy be akarnak menni. Erre figyelemmel a panaszos és testvére nagyon megijedt, ezért hívták a rendőrséget, azonban a hívás alatt ismételten az ablakot zörgették. A rendőrség által becsatolt telefonhívásban a panaszos előírta, hogy a panaszos kiment a verandára, hogy meggyőződjön arról, hogy kik kopogtatnak, de nem talált ott senkit, majd visszament az ingatlanba és ezt követően kopogtak ismét.

A Testület véleménye szerint a panaszos bejelentése alkalmas volt arra, hogy az alábbiak felsorolt szabálysértés és/vagy bűncselekmények elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút keletkeztesse, amely a rendőrség oldalán, az Rtv. 13. § (1) bekezdésében és a Szolgálati Szabályzat hivatkozott szakaszai értelmében intézkedési kötelezettség keletkeztetésére volt alkalmas.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 166. §-ában szabályozza a magánlaksértés szabálysértés törvényi tényállását. E szerint: „aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen, szabálysértést követ el.”

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 221. §-ában pönalizálja a magánlaksértés bűncselekmény elkövetését. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint: „aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.” A (2) bekezdés minősített esetként szabályozza, hogy: „büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakó vagy azzal rendelkező akarata ellenére vagy megtevéstéssel a) éjjel; b) fegyveresen; c) felfegyverkezve vagy d) csoportosan bemegy, vagy ott bent marad.”

Továbbá figyelemmel arra, hogy ismeretlen személyek két idős hölgnél jelentek meg, éjjel körül, ezért a Testület véleménye szerint egyéb vagyoni elleni bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút is felvethetett a telefonos bejelentés, hiszen a panaszos nem tudhatta azt, hogy milyen céllal jelentek meg nála az ismeretlen személyek. Arra is következtethetett, hogy azért kopogtattak nála, hogy meggyőződjenek arról, hogy otthon tartózkodnak-e lakók és hogy hányan.

Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint felmerülhetett lopás, sőt akár rablás bűncselekmény kísérletére vonatkozó egyszerű gyanú is. A lopás bűncselekményt a Btk. 370. §-ában, míg a rablás bűncselekményt a Btk. 365. §-ában rendeli büntetni.

A Btk. 370. §-a szerint:

- „(1) Aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.
- (2) A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha
- a) a lopást kisebb értékre vagy
  - b) a szabálysértési értékre elkövetett lopást
    - ba) bünszövetségben,
    - bb) üzletszerűen,
    - bc) dolog elleni erőszakkal - ideértve azt is, ha a dolog eltulajdonításának megakadályozására szolgáló eszközt állagsérelem okozása nélkül eltávolítják, vagy a dolog eltulajdonításának megakadályozására alkalmatlanná teszik -,
    - bd) zsebtolvajlás útján,
    - be) egy vagy több közokirat, magánokirat vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz egyidejű elvételével,
    - bf) helyiségbe vagy ehhez tartozó bekerített helyre megtevéstéssel, vagy a jogosult, illetve a használó tudta és beleegyezése nélkül bemenne,
    - bg) hamis vagy lopott kulcs használatával,
    - bh) lakást vagy hasonló helyiséget az elkövetővel közösen használó sérelmére vagy
    - bi) erdőben jogellenes fakivágással követik el.
- (3) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha
- a) a lopást nagyobb értékre,
  - b) a kisebb értékre elkövetett lopást

- ba) a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon,
- bb) védett kulturális javak körébe tartozó tárgyra vagy régészeti leletre,

bc) vallási tisztelet tárgyára,

bd) holttesten lévő tárgyra, illetve temetőben vagy temetkezési emlékhelyen a halott emlékére rendelt tárgyra,

be) nemesfémre vagy

c) a lopást szabálysértési vagy kisebb értékre közveszély színhelyén követik el.

(4) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a lopást jelentős értékre vagy

b) a nagyobb értékre elkövetett lopást a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon vagy közveszély színhelyén követik el.

(5) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a lopást különösen nagy értékre vagy

b) a jelentős értékre elkövetett lopást a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon vagy közveszély színhelyén követik el.

(6) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a lopást különösen jelentős értékre vagy

b) a különösen nagy értékre elkövetett lopást a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon vagy közveszély színhelyén követik el.”

A Btk. 365. §-a szerint:

„(1) Aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el másától, hogy evégből

a) valaki ellen erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz, vagy

b) öntudatlan vagy védekezésre képtelen állapotba helyezi, büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Rablás az is, ha a tetten ért tolvaj a dolog megtartása végett erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz.

(3) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a rablást

a) fegyveresen,

b) felfegyverkezve,

c) csoportosan,

d) bűnszövetségben,

e) jelentős értékre,

f) hivatalos személy, külföldi hivatalos személy vagy közfeladatot ellátó személy sérelmére, hivatalos eljárása, illetve feladata teljesítése során,

g) a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követik el.

(4) A büntetés öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, ha a rablást

a) különösen nagy vagy ezt meghaladó értékre,

b) jelentős értékre a (3) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott módon,

c) hivatalos személy, külföldi hivatalos személy vagy közfeladatot ellátó személy sérelmére, hivatalos eljárása, illetve feladata teljesítése során a (3) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott módon követik el.

(5) Aki rablásra irányuló előkészületet követ el, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A Testület ahhoz, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségének keletkezése kérdésében állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e szabálysértés és/vagy bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja. A panaszos olyan információkat hozhatott-e a rendőrség tudomására, amelyek vajon intézkedési kötelezettséget keletkeztethettek a rendőrség oldalán.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely szabálysértés és/vagy bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e szabálysértést és/vagy bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként szabálysértés és/vagy bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely szabálysértés és/vagy bűncselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület a történeti tényállás kialakítása során szerencsés helyzetben volt, hiszen a rendőrség a panaszos által közölteket megerősítette adatszolgáltatása során. A Testület így külön jelentőséget tulajdonított a parancsnoki átiratnak, az osztályvezetői jelentésnek és a telefonos bejelentés rögzített hanganyagának, amelyekre figyelemmel a rendőrség elismerte az elkövetett mulasztás tényét, amelyre figyelemmel vétkes kötelezettségszegés miatt a panaszost kétszer is visszahívó ügyeletes rendőrrel szemben fegyelmi eljárást indítottak meg és az általa megvalósított jogsérelem oktatási tananyag részét fogja képezni a jövőben.

A Testület álláspontja szerint a panaszos telefonos bejelentés a fentebb már meghatározott szabálysértés és/vagy bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú felvetésére alkalmas volt, hiszen a bejelentés csekély adattartalma alapján bármelyik jogellenes cselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú is felvetődhetett. A bejelentés valószínű minősült, a panaszos ijedt hangon kért rendőri segítséget, rendőri intézkedést és a hívása során többször is elmondta, hogy nagyon félnek és már idősebb korúaknak számítanak. Erre figyelemmel a telefonos bejelentés a rendőrség oldalán, az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglaltak szerint intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, hiszen a rendőrségnek meg kellett arról győződnie, hogy a panaszos sérelmére milyen jogellenes cselekményt követnek el,

hiszen a panaszos a rendőrség tudomására hozta azt, hogy hol, mikor, kinek a sérelmére ismeretlen személyek félelmet keltő magatartást követnek el úgy, hogy engedély nélkül tartózkodnak a szóban forgó ingatlan területén, ott beszélgetnek és verik az ablakot.

A rendőrség mulasztására vonatkozó kifogás kapcsán a Testület külön értékelte azt, hogy a rendőrség a panaszosnak olyan tartalmú tájékoztatást adott, hogy a helyszínre mennek a kollégák, azonban mivel az adott községen nem tartózkodik járőr, így messzebről mennek, ezért a panaszost arra kérték, hogy türelmesen várakozzon a rendőrök megérkezéséig. A panaszos megköszönte és tudomásul vette azt, hogy a rendőrök mennek a helyszínre. Majd közel 10 perc elteltével kapott egy visszahívást, hogy még sem mennek a rendőrök ki. A visszahívás pontos tartalma nem derül ki, de az megállapítható, hogy az ijedt, megrettent panaszos joggal bízhatott abban, hogy a rendőrség a segítségére kel és megjelennek a helyszínen, azonban kellő indok nélkül, rendkívül rövid időköz alatt azzal szembesítették, hogy még sem mennek ki. A Testület nem találta megalapozottnak a rendőrök visszafordítását, hiszen nem adott elő olyan okot a rendőrség, amely a hatályos jogszabályok alapján a visszafordítás elégséges okának minősül, hiszen a Testület nem fogadta el azt, hogy „faluhelyen szokás, hogy kopogtatnak az ablakon” és „ha bármi baj van telefonáljon”.

A fentebb kifejtetteket összegezve a Testület véleménye szerint a panaszos telefonos bejelentése alkalmas volt a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkeztetésére, amelynek a rendőrség nem tett eleget, ezért erre figyelemmel a rendőrséget mulasztás terheli, így a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg. Továbbá a Testület megítélése szerint az ügyeletes rendőr által kifejtett magatartás egyben alkalmas az Rtv. 24. §-ában meghatározott általános értelemben vett segítségnyújtási kötelezettség megszegésére, így erre figyelemmel is a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg, hiszen az, hogy a rendőr biztosít egy ijedt, idős hölgyet, hogy kimennek a rendőrök a helyszínre, majd 10 perc elteltét követően a rémült hölgyet, éjjélkor arról tájékoztatja, hogy nem mennek a rendőrök a helyszínre és menjen ki az ismeretlen személyekhez, a Testület megállapítása szerint súlyosan alapjogot sértő magatartásnak minősül és egyben alkalmas a rendőrségbe vetett közbizalom csorbítására.

Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a rendőrség nem tett eleget a panaszos telefonos bejelentése által keletkezett intézkedési kötelezettségének, így mulasztást követett el a panaszos sérelmére, amely a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét eredményezte. Továbbá a Testület véleménye szerint az ügyeletes rendőr által közöltek is sértették a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrséget mulasztás terheli atekintetben, hogy nem tett eleget az Rtv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott intézkedési kötelezettségének, így erre tekintettel a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelmét állapította meg. Továbbá a Testület külön megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelmét az

ügyeletes rendőr által nyújtott megtévesztő tájékoztatást vonatkozásában, hiszen az az Rtv. 24. §-ában rögzített rendőri kötelezettség megsértése volt alkalmas.

V.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2016. február 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET